

[Kristen Amby.]

overbevisende nogle af dem kan lyde, ikke holder Stik. Altsaa, alle Argumenter i Retning af, at saadan som det staar her, kan det ikke gennemføres, dem giver jeg ikke Spor for. Ministerielt Vigtigmageri giver jeg ikke noget for, for naturligvis, hvis man vilde Realiteten, kan Ministeriets Embedsmænd lave det om, saaledes at det passer en. De Argumenter hører altsaa ingen Steder hjemme. Det, man skal svare paa, er Realiteten, og jeg vil dog sige, at med Hensyn til Kontrolbestemmelserne har vi jo sagt, at Ansøgningen skal igennem Kommunalbestyrelsen, og det kan naturligvis kun tilstedes, hvis Kommunalbestyrelsen anbefaler det. Det siger da sig selv. Man *kan* tilstaa det; der skal specificeres, for hvilke Lejligheder og i hvilket Omfang, saa det er nu ikke saa helt ugennem tænkt, som Ministeren siger. Nej, men Ministeren vil bare ikke være med, det er Hemmeligheden. Ja, ja, men det er jo ogsaa en Grund, det kan vi forstaa.

Der var en enkelt Ting, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen var en Del inde paa, som jeg gerne vil give min uforbeholdne Tilslutning. Det var Betragtningerne angaaende Pengepolitikken her i Landet. Det er meget godt, at vi har faaet en ny Nationalbankordning, hvorefter Regeringen og altsaa for saa vidt ogsaa Lovgivningsmagten dog i store Linier skal bestemme Pengepolitikken herhjemme, men i Virkeligheden er det jo saadan, at vi ingen Indflydelse har her. I Virkeligheden ønsker Lovgivningsmagten — og jeg maa formode ogsaa den siddende Regering, i hvert Fald efter det Flertal, den støtter sig til — at først og fremmest skal der føres en Pengepolitik her i Landet, hvorefter Beskæftigelsen kan holdes i Gang. Men saa kan det jo ikke hjælpe noget, at Nationalbanken — som vi nu læser i Aviserne —, fordi den bestyrer Krisefonden, nu ligger og øser Millioner fra Krisefonden ud paa Markedet, selv om den saa ogsaa selv støtter Markedet, for det er imod Beskæftigelsespolitikken, lige imod det, at man bør opretholde et Kursniveau, der i hvert Fald betinger, at Byggeriet kan holdes i Gang. Jeg kan ikke forstaa — og jeg kan ikke forstaa, at Rigsdagen ikke kræver det —, at Nationalbanken ikke laaser disse 100 Mill. Kr. Krisefondsobligationer ned i en Kælder og lader dem afdrage sig selv. Hvad skal de ud paa Markedet efter? Det er jo en ren og skær deflatorisk Politik, som Nationalbanken dér fører, og jeg tror, at selv om ingen af os ønsker en inflatorisk

Politik, ønsker vi dog heller ikke at gaa i den anden Grøft, saa Beskæftigelsen stagnerer. Her vil jeg gerne give det ærede Medlem min Tilslutning. Jeg synes, det har en vis Betydning, at det er et Medlem af Regeringspartierne, der fremfører disse Betragtninger over vor Pengepolitik.

I Betragtning af den udførlige Argumentation, jeg før var inde paa angaaende vore Ændringsforslag, kan jeg slutte hermed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 62 Stemmer mod 22.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 4 ansaas som

bortfaldet efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 ansaas som

vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

Ændringsforslag Nr. 6

forkastedes med 65 Stemmer mod 26.

Ændringsforslag Nr. 7

forkastedes med 64 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag Nr. 8 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 7.

Ændringsforslag Nr. 9

forkastedes med 65 Stemmer mod 26.

Ændringsforslag Nr. 10

forkastedes med 65 Stemmer mod 25.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 11

forkastedes med 79 Stemmer mod 13.